

Pašvaldību vadītāji un uzņēmēji piedalījās Latgales dienās Īrijā

No 9. līdz 11. septembrim piecu Latgales pašvaldību – Dagdas, Līvānu, Preiļu, Kārsavas un Riebiņu novada – vadītāji un uzņēmēji apmeklēja Īriju un piedalījās Latgales dienās, kuras rīkoja Īrijas Latvijas tirdzniecības kamera, Latviešu asociācija Īrijā «LatWest» un Latvijas vēstniecība Dublinā.

Latgales dienu pasākumos ar aicinājumu tiem, kas aizceļojuši no Latvijas, saglabāt ciešus kontaktus ar cilvēkiem Latvijā, domāt par jaunām sadarbības iespējām, kā arī apsvērt atgriešanās iespēju tad, kad cilvēki būs tam gatavi, piedalījās arī Latvijas Institūta (LI) direktore Aīva Rozenberga. Viņa informēja Latgales dienu dalībniekus par LI iniciatīvām, piemēram, sadarbības projektiem ar Latvijas pašvaldībām un darba devējiem, kuru mērķis ir uzlabot darba un saziņas vidi, lai Latvija kļūtu par darbam un dzīvei pievilcīgāku valsti.

Latgales dienas norisinājās Īrijas rietumkrasta pilsētā Klērmorisā, un to mērķis bija sekmēt interesi par sadarbības iespējām starp Īriju un Latviju. Klērmorisas iedzīvotāji pirmo reizi tik plaši tika iepazīstināti ar Latvijas kultūras mantojumu, tūrisma, biznesa, valsts un pašvaldību darbības principiem. Latvijas reģionu dienas Īrijā notiek kopš 2015. gada, kad tika sarīkotas Kurzemnieku dienas. Nākamgad plānotas Zemgales dienas, bet 2018. gadā, kad Latvija svinēs valstiskuma simtgadi, Vidzemes dienas.

Viens no nozīmīgākajiem notikumiem šī pasākuma ietvaros bija sadarbības līguma parakstīšana starp Mayo grāfisti un Īrijas Latvijas tirdzniecības kameru, Latviešu asociāciju Īrijā «LatWest», kā arī Līvānu, Preiļu, Dagdas, Kārsavas un Riebiņu novadu pašvaldībām.

«Pēc šī brauciena esmu guvis apliecinājumu tam, ka uz Angliju un Īriju darba meklējumos nedodas tikai cilvēki ar zemu izglītības līmeni, kuri nespēj atrast darbu Latvijā,» stāsta Līvānu novada domes priekšsēdētājs Andris Vaidods. «Gluži pretēji – lielākā daļa no tur dzīvojošajiem ir izglītoti cilvēki, kuri arī pirms tam Latvijā ir daudz sasnieguši. Katram ir savs stāsts, kādēļ bija jādodas uz ārzemēm, – kādam bija jāatmaksā kredīts, cits krīzes laikā zaudējis

Klērmorisas parkā Latgales pašvaldību vadītāji kopā ar vietējās pašvaldības pārstāvjiem iestādīja ozoliņu – ilgas draudzības un sadarbības simbolu

biznesu. Tur, Īrijā, viņi pūlas saglabāt savu latvisko identitāti, māca saviem bērniem latviešu valodu, tradīcijas, dibina apvienības, kur satiekas, atbalsta viens otru, darbojas arī politiskajā līmenī, lai uzlabotu savu tautiešu dzīves apstākļus Īrijā.

Tik bieži dzirdētie pārmetumi, ka «paši vien vainīgi, ka nācās braukt uz ārzemēm», ir nevietā. Protams, tas pārsvarā ir saistīts ar ekonomisko un sociālo situāciju Latvijā. Šie ārzemju latvieši nav zaudējuši cerību atgriezties dzimtenē. Viņi tur strādā, pelna iztiku ne tikai sev, savai ģimenei, bet nodrošina arī līdzekļiem arī mājās palikušos vecākus un citus radniekus. Liela daļa Īrijā nopelnītās naudas tiek sūtīta uz Latviju, tātad to iegulda mūsu valsts ekonomikā. Latvijā tiek iegādāti īpašumi. Nav vajadzīgas nekādas speciālas valdības programmas, lai viņus atgrieztu dzimtenē, mūsu valstī ir jāattīsta tautsaimniecība. Lai tie, kuri grib strādāt un strādā, par to saņemtu atlīdzību, atbilstošu paveiktajam darbam un cenām, lai ģimenes Latvijā varētu dzīvot, nevis eksistēt.»

Pēc atgriešanās no Klērmorisas iespaidos dalījās arī Preiļu novada domes priekšsēdētāja Maruta Plivda. Viņa atzina, ka tā bijusi iespēja pārliecināties – «mūsu cilvēki, lai arī dzīvo un strādā Īrijā, ir īsteni Latvijas patrioti, pat lielāki patrioti nekā mēs, kas esam palikuši mājās». «Man bija iespēja tikties vismaz ar astoņiem kādreizējiem Preiļu un novada iedzīvotājiem. Viņi pastāstīja, ka perspektīvas svešumā lielā mērā atkarīgas no

valodu zināšanām. Latviešu centīgumu un strādīgumu uzteic vietējie darba devēji, bet viņu tiesības aizstāv SIPTU jeb vietējā arod biedrība.

Satiktie preileši un citu novadu pārstāvji ļoti novērtēja to, ka pie viņiem ieradusies tieši pašvaldību vadītāji. Protams, ka cilvēki vēlas atgriezties mājās, ja vien Latvijā būtu darbs un cienīgs atalgojums. Neko kosmisku jau viņi neprasa... Kamēr nesakārtots nodokļu sistēmu un valstiskā līmenī nesāks domāt par cilvēkiem, pašvaldības neko nespēs ietekmēt, īpaši likumdošanu. Mēs runājam, bet nevienam jau nedzird. Process nav apstājies, cilvēki turpina aizbraukt.

Mums bija iespēja apmeklēt vietējās īru zemnieku saimniecības. Tās ir izteikti mazas pat Latgales mērogos – 10 līdz 15 hektāri, bet viss notiek, saimniecības pastāv un attīstās. Īrijas rietumkrasts nav tā auglīgākā zeme, zemnieki audzē aitas, gaļas un piena lopus. Aktīva ir arī mazā un vidējā uzņēmējdarbība. Viņi atzīst, ka valsts vēsture bijusi ļoti smaga, ļoti daudz īru izklīduši pa pasauli, taču pēc iestāšanās Eiropas Savienībā ekonomikā noticis pamatīgs izrāviens, savā ziņā pateicoties arī iebraukušajam darbaspēkam no Latvijas. Īriem joprojām vajadzīgas darba rokas, tāpēc maz ticams, ka mūsu valdības saukļi par reemigrāciju sasniegs dzirdīgas tautiešu ausis Īrijā.»

Maruta Plivda uzsvēra, ka brauciens bijis vērtīgs arī vairākiem uzņēmējiem, kas turp bija devušies ar Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras finansiālu atbalstu. ▀